

[Ruth Olsen]

flygtninge, men det er slet ikke nok. Vi mener, at der burde gennemføres en ordning i lighed med byfornyelseslovens genhusningsregler, sådan at private udlejere i større ejendomme forpligtes til at stille indtil hver tredje ledige lejlighed til rådighed for kommunen til løsning af flygtningenes boligproblem. Det ville være nødvendigt for at få de kommuner med til løsning af flygtningeproblemet, som hidtil har kunnet snyde sig uden om dette her, ligesom de har snydt sig uden om andre sociale problemer, ved simpelt hen ikke at have opført socialt boligbyggeri. Kvoterne skal øges og fordeles mere rimeligt, sådan som SF tidligere har foreslået.

Forslaget skulle også give unge flygtninge adgang til kollegierne på lige fod med unge under uddannelse. Det er da i orden, men da der jo i forvejen er alt for få af disse boliger, bliver der nok ikke plads til ret mange i den boligkø.

Forslaget indeholder endvidere noget om, at der skal kunne indrettes ejerlejligheder i kondemnerede bygninger. Jeg har svært ved at se, hvem det egentlig gavner – det gavner i hvert fald ikke flygtningene – jeg kan slet ikke se, hvad et sådant forslag har at gøre i denne lovgivning. At SF er modstander af ejerlejlighedsspekulationer i gamle ejendomme, er vist velkendt for alle.

Alt i alt må vi vurdere, at dette her er et elendigt lovforslag, der reelt ikke løser noget som helst, fordi det ikke skaffer flere boliger, og det er det, der først og fremmest er brug for.

Selvfølge lig findes der andre og mere effektive løsninger på dette boligproblem; de ideer håber jeg kommer frem under udvalgsarbejdet.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da den radikale ordfører i denne sag, hr. Estrup, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne først og fremmest udtale, at det radikale venstre påskønner, at boligministeren så hurtigt efter nedsættelsen af udvalget vedrørende flygtninges boligproblemer har taget et lovgivningsinitiativ. Udvalget samledes første gang i februar, og nu, tre måneder senere, har vi allerede det første forslag på folketingets bord. Det synes jeg er flot, og det skal boligministeren have tak for.

Samtidig må det understreges, at dette her kun kan være starten. Forslaget løser ikke flygtningenes bosætningsproblemer, det tager højst hul på dem. Det, der først og fremmest mangler et bud på, er, hvordan vi skaffer et større udbud af boliger til flygtninge. Bortset fra et enkelt forslag – det, der vedrører flygtninges lettere afgang til kollegiesektoren – drejer lovforslagets initiativer sig alle om at gøre det muligt for flygtningene at overtage en ny bolig, når man først har fundet frem til en sådan. Men hvordan får man stillet flere boliger til rådighed for flygtninge? Det er det, der er opgaven.

Derfor venter vi alle spændt på den egentlige betænkning fra udvalget og håber, at såvel udvalg som minister er i besiddelse af den nødvendige fantasi og handlekraft. Men det haster.

Det radikale venstre kan i det væsentlige støtte det foreliggende forslag. Samtidig er det dog nødvendigt at føje to kommentarer til. For det første er det ikke uden betænkeligheder, at vi giver tilsagn om, at unge flygtninge kan indstilles til den del af kollegieboligerne, der er forbeholdt uddannelsessøgende, uanset om flygtningene faktisk er under uddannelse.

Forslaget rummer to problemer. Dels er der tale om brud med det princip, at kun uddannelsessøgende har adgang, dels – og det er det, der er det afgørende – er kollegie- og ungdomsboligsituationen generelt så presset, at en stor tilgang af flygtninge vil skabe helt uholdbare tilstande for de uddannelsessøgende og hele vort uddannelsessystem.

Vi finder, at flygtningeproblemet i dag er så stort, at vi anstændigvis ikke kan sige nej til også at åbne kollegiesektoren for flygtninge, men samtidig er der meget snævre grænser for, hvad sektoren kan bære, hvis man vil undgå helt uholdbare forhold i vort uddannelsessystem.

Derfor er det en forudsætning for vor tilslutning til forslaget, at boligministeren forpligter sig til at udforme præcise regler for antal og fordeling af de flygtninge, som skal indpasses i kollegierne, og at dette regelsæt kan godkendes af folketingets boligudvalg.

Den anden kommentar vedrørende det videre arbejde med flygtningenes boligsituation er følgende: hvis det skal lykkes at skaffe et større udbud af boliger til flygtninge, er der to betingelser, der må opfyldes. Dels må